

Harald Nielsen: Som allerede nævnt er det foreliggende lovforslag, som er fremsat af retsforbundet, sammenfaldende med det, vi diskuterede sidste efterår. Jeg havde dengang lejlighed til — som det forøvrigt er sket tidligere — udførligt at redegøre for, hvorfor venstre er tilhænger af den nu-gældende valglovs regler om adgangen til at få andel i tillægsmandaterne, nemlig fordi disse regler lægger en lille bremse på tendensen til en altfor vidtdreven partiopdeling af folketinget. Jeg finder derfor ikke nogen grund til i dag at gentage argumentationen.

Det eneste nye i spørgsmålet er den begrundelse, retsforbundet giver for atter at tage sagen op, nemlig den, at en revision af den danske valglov skulle være en nødvendig forudsætning for, at vi med virkelig moralsk ret kan udtale os til fordel for en bedre behandling valglovsmæssigt set af vore sydslesvigske landsmænd. Jeg finder denne betragtning i bund og grund urigtig, og jeg finder det meget beklageligt, at retsforbundet ved at bruge en sådan begrundelse leverer stof til en helt fejlagtig tysk agitation om, at den sydslesvigske danskhed ikke har noget at beklage sig over, fordi den danske valglov ikke er bedre i behandlingen af nationale mindretal end den tyske. Retsforbundet må vide, at dette ikke er sandt.

Den spærregel, vor valglov indeholder, er ikke indsat for at holde et nationalt mindretal ude; sådan virker den ikke, og sådan vil den heller aldrig nogensinde kunne komme til at virke. Vor valglov giver det tyske mindretal i Nordslesvig særdeles gunstige betingelser for at opnå repræsentation. Jeg har da heller aldrig hørt, at tyskerne i Nordslesvig i henseende til mulighederne for at opnå repræsentation har beklaget sig over den danske valglov. Det er stillingen.

Dertil kommer, at selvom man virkelig gennemførte de af retsforbundet foreslåede ændringer eller undtog det tyske mindretal i Nordslesvig fra vor spærregel, ville dette intet som helst ændre i vort hjemlige tyske mindretals adgang til at blive repræsenteret

her i folketinget. Den ville forblive nøjagtig den samme som nu. Vi vil altså ikke ved at vedtage retsforbundets forslag kunne bringe os selv i den situation, at vi derefter kunne gå til tyskerne syd for grænsen og sige: nu må I gøre noget, for nu har vi ændret vor valglov således, at det bliver lettere for tyskerne nord for grænsen at få valgt en repræsentant. Retsforbundets forslag forandrer intet som helst i den henseende; alt forbliver ved det gamle. Ordningen med Nordslesvig som een storkreds gør, at tyskerne har stemmer nok til et kredsmandat, men ikke til et tillægsmandat. Sådan er det i dag, og sådan og ikke spor anderledes ville det også være, hvis spærreglen ikke gjaldt for det tyske mindretal, eller hvis retsforbundets valglovsforslag gennemførtes.

Jeg synes derfor, retsforbundet skulle opføre sig med at tale om, at årsagen til, at partiet rejser sit krav om ændringer, er, at hvis disse gennemføres, står Danmark bedre overfor Tyskland i spørgsmålet om, hvorledes et nationalt mindretal valglovsmæssigt bør behandles. For som allerede nævnt, vi giver det tyske mindretal en god og fair behandling på dette område. Sådan er stillingen i dag, og den ændrer retsforbundets forslag ikke, hverken til det værre eller det bedre.

Mere er der vist ikke at sige om den ting. Dog kunne der måske for fuldstændighedens skyld tilføjes, at når der tales om, at vor valglov ligesom den slesvig-holstenske valglov har fastsat en procentsats med hensyn til det antal af vælgere, der skal til for at få adgang til tildeling af tillægsmandater, så er det jo heller ikke sandt. Vi har ikke nogen sådan procentsats i vor valglov, overhovedet ikke. Vi har en bestemmelse, der siger, at et parti for at opnå andel i tillægsmandater enten skal vinde et kredsmandat eller i hvert af de tre hovedområder have fået så mange stemmer, at det svarer til, hvad der gennemsnitligt i hvert område skal til for at opnå et mandat. Først hvis også den mulighed glipper, træder reglen om de 60 000 stemmer i hele landet i funktion, og det er